

Меркурій

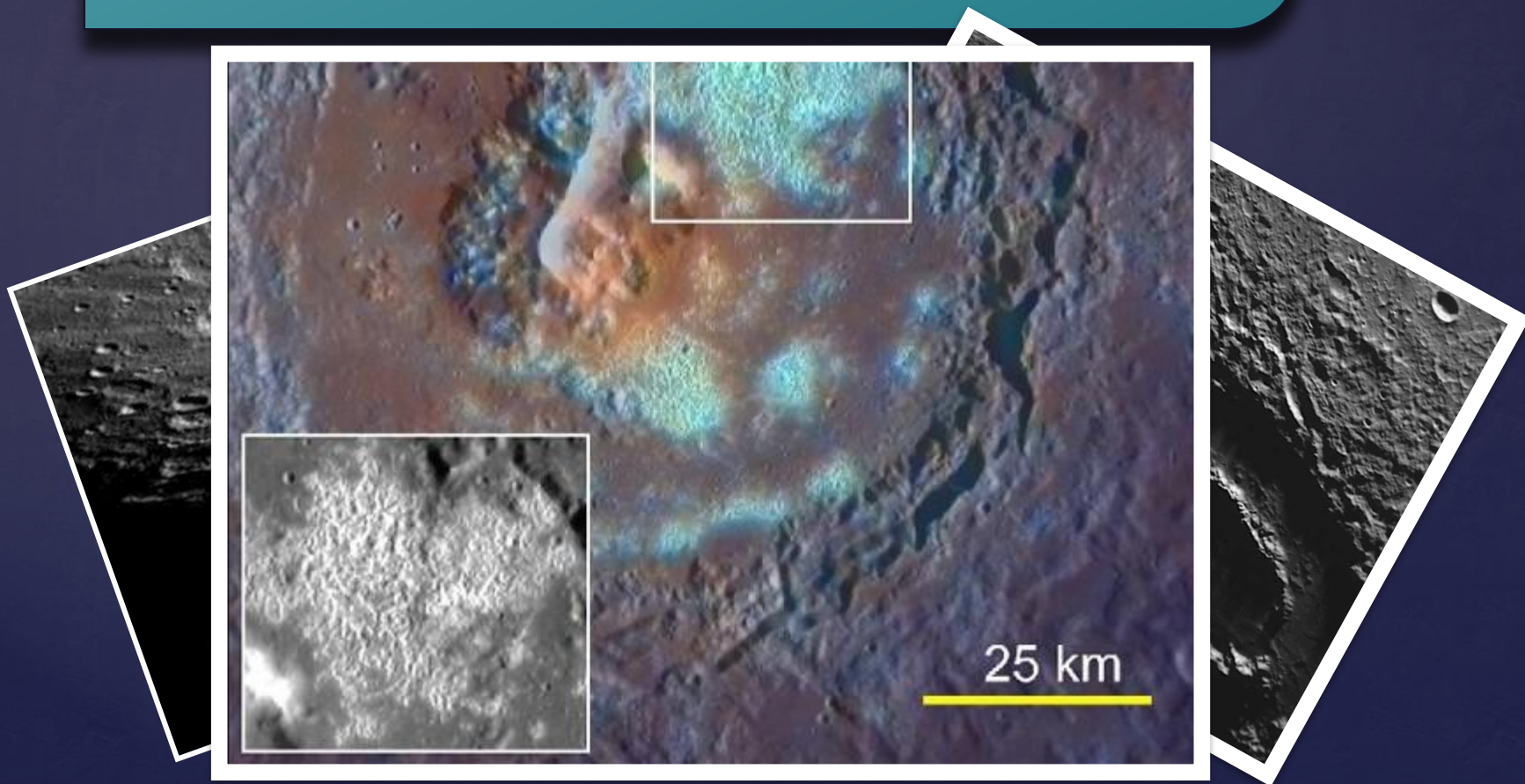
Виконала:
учениця 7-Б класу
Червоноградської гімназії
Польова Софія

Меркурій

Перша планета сонячної системи. Її назвали на честь одного з богів римської міфології. Він був покровителем торгівців та мандрівників. Поверхня цієї планети кам'яниста і вкрита пісками. Сонце просто спопеляє її. На планеті не має повітря, тому в день там майже 4300 С спеки, а в ночі температура опускається до 1800 С морозу. Супутників не має.

Меркурій – найближча до Сонця планета і найменша з „великих” планет. Її діаметр становить близько 0,4 діаметра Землі, маса приблизно в 20 раз менша від земної маси, густина приблизно 5 г/см³. Зоряна доба становить 58,65 нашої доби. Середня відстань Меркурія від Сонця становить 57,9 млн. км, а зоряне обертання навколо Сонця робить за 88 днів.

Проходження Меркурія трапляються в середньому 13 раз за століття; вони бувають тільки в травні і листопаді; останнє проходження спостерігалось 14 листопада 1953 року.

У Меркурія супутників не знайдено. Поверхня Меркурія настільки вкрита кратерами, що на фотографіях її важко відрізнити від поверхні Місяця.

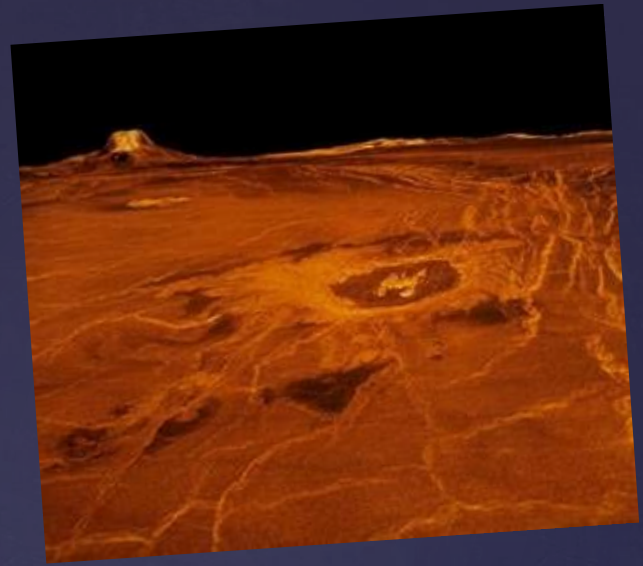
Подібні вони також за відбивною здатністю і теплопровідністю поверхневого шару. Помітною відмінністю є мала кількість западин, подібних до місячних „морів”. Найбільша з них – море спеки – має діаметр близько 1300 км.

Через відсутність атмосфери і близькість до Сонця фізичні умови на поверхні Меркурія дуже суворі. В полудень на екваторі максимальна температура досягає **700 K**, вночі знижується до **100 K** і нижче.

З'ясовано, що Меркурій має дуже розріджену газову оболонку, яка в основному складається з гелію, а також водню (він представлений у набагато меншій кількості), є незначна кількість аргону, неону, ксенону. Концентрація частинок така, як у земній атмосфері на висоті 700 км. Ця газова оболонка не є власною атмосферою планети: силою свого тяжіння. Меркурій захоплює частинки сонячного вітру, які в середньому через 200 діб покидають планету, а на їхнє місце надходять нові.

На Меркурії є характерні форми рельєфу – ескарпи. Ескарпи – це чи обриви круті укоси висотою від сотень метрів до 1–2 км, і довжиною 20–500 км. Вважається, що вони утворилися через стиск планети.

Одна з найбільших особливостей на поверхні Меркурія - басейн Caloris; його діаметр - приблизно 1300 км. Він схожий на великі басейни (місячного моря) на Місяці. Подібно місячним басейнам, його поява, можливо, було викликано дуже великим зіткненням у ранній хронології Сонячної системи.

Модель Сонячної системи

A diagram of the Solar System with the Sun at the center. Concentric elliptical orbits are shown. Planets are placed on these orbits. A red oval encircles the four outer planets (Jupiter, Saturn, Uranus, Neptune) and Pluto. Another red oval encircles the four inner planets (Mercury, Venus, Earth, Mars). A comet is shown on the left. Arrows point from text labels to the respective groups of planets.

Друга група планет:
Юпітер, Сатурн, Нептун,
Уран і Плутон

Перша група планет:
Меркурій, Венера, Земля,
Марс.

И
У Сонячній системі виявлено 9 планет: Меркурій, Венера,
Земля, Марс, Юпітер, Сатурн, Нептун, Уран і Плутон.

Кінець